

Antwerpen 100 jaar in de ban van de ringen

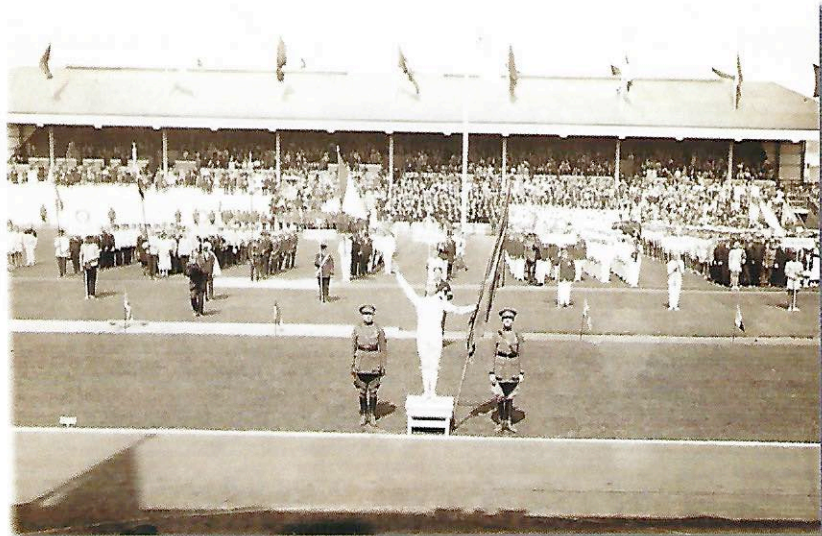
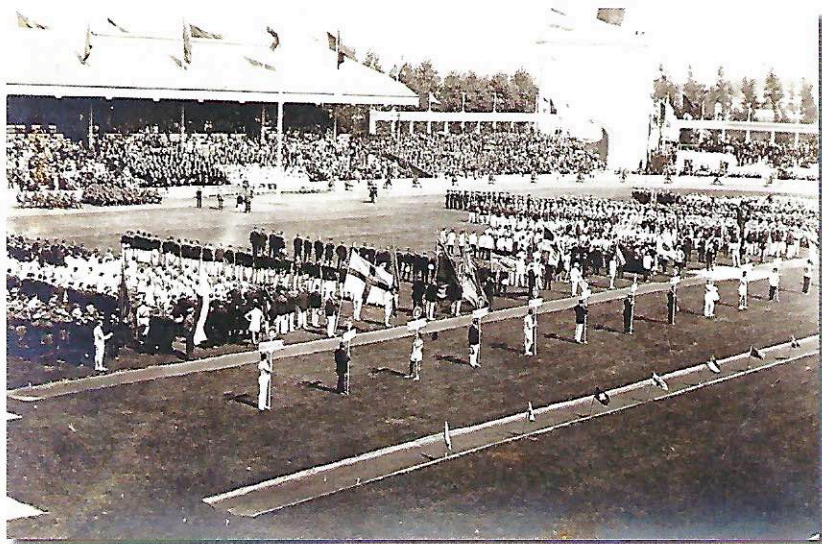
1920... de Olympische Spelen worden geopend ... in Antwerpen!

Na een onderbreking van acht jaar, wegens de Grote Oorlog, werden in 1920 de Olympische Spelen, die baron Pierre de Coubertin in 1896 had doen herleven, weer georganiseerd.

Het Internationaal Olympisch Comité wilde met de toekenning van de organisatie van de Spelen aan Antwerpen hulde brengen aan ons land, dat door zijn dapper gedrag algemene bewondering had afgedwongen. Spijtig genoeg was de sfeer in de Metropool niet die van een feest.

De stad was nog bedekt met ruïnes, stille getuigen van haar lijden. Ook de rangen van de atleten waren dun gezaaid. Vele jonge mensen bekochten met hun leven moed en zelfopoffering in de grote veldslagen. Duitsland en Oostenrijk, die men verantwoordelijk stelde voor het wapengeweld, waren niet uitgenodigd.

▼ Prentbriefkaarten van Dhr. Eddy Demey

Ook Rusland, dat in een burgeroorlog was verwickeld, werd terzijde gelaten.

Pierre de Coubertin had de wens uitgedrukt om de Spelen in het teken van de verzoening te plaatsen. De organisatoren antwoordden hem dat, gezien de omstandigheden, zo iets niet mogelijk was.

Koning Albert I, vergezeld van koningin Elisabeth, verklaarde op 14 augustus 1920 in het Beerschotstadion de Spelen voor geopend...

Enkele ogenblikken later legde een jonge Belgische atleet, de schermer Victor Boin met zijn linkerhand op de Olympische vlag, de rechterhand opgestoken, als eerste in de geschiedenis de Olympische eed af: *"In the name of all the competitors I promise that we shall take part in these Olympic Games, respecting and abiding by the rules which govern them, committing ourselves to a sport without doping and without drugs, in the true spirit of sportsmanship, for the glory of sport and the honour of our teams."*

"In naam van alle deelnemers beloof ik, dat we zullen deelnemen aan deze Olympische Spelen, dat we ons houden aan de regels die hen regeren, deze respecteren en onszelf verbinden aan een sport zonder doping en zonder drugs, in de ware geest van sportiviteit, voor de glorie van de sport en de eer van onze teams."

Men zou de waarheid echter geweld aan doen indien men zou spreken van grote spelen. De organisatoren hadden zich moeten aanpassen aan de moeilijke omstandigheden en zonder hulp van de Antwerpse diamantairs zou het Belgisch Olympisch Comité ongetwijfeld de opdracht hebben moeten teruggeven. De sportaccommodaties waren van gemiddelde kwaliteit en het publiek negeerde de competities. Toch betekenden deze Spelen een leidraad voor de toekomst.

Het Comi-T / www.antverpiade2020.be ❀